

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobkyně

D. A.

bytem ...

zastoupená advokátem Mgr. Markem Eichlerem,
sídlem S.K. Neumanna 2052, Varnsdorf

proti

žalovanému

**Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu
cizinců**

sídlem náměstí Hrdinů 3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2019, č. j. MV-154880-4/SO-2019,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2019, č. j. MV-154880-4/SO-2019, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 12 640 Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku, k rukám advokáta Mgr. Marka Eichlera.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

Odůvodnění:

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“) ze dne 13. 8. 2019, č. j. OAM-5196-10/TP-2019 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o vydání povolení k trvalému pobytu dle § 68 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Žalobkyně na území České republiky pobývá nepřetržitě od 29. 9. 2009. Nejprve na základě víza k pobytu nad 90 dnů za účelem studia a následně na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Poslední povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia mělo platnost do 31. 8. 2013.
4. Dne 13. 8. 2013 žalobkyně požádala o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia. K žád

cizinců nezapočítává do doby pěti let nepřetržitého pobytu ve smyslu § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Důvodem je, že žádost žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia byla pravomocně zamítnuta. Období od 8. 4. 2014 (počátek rozhodného období pro stanovení pěti let nepřetržitého pobytu) do 8. 9. 2016 (pravomocné zamítnutí žádosti) není možné započítat do doby nepřetržitého pobytu. Zároveň žalobkyně pobývala na území bez platného pobytového oprávnění od 8. 9. 2016 do 29. 9. 2016, kdy nabylo právní moci povolení k pobytu na základě zaměstnanecké karty.

9. Žalovaný napadeným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Ztotožnil se se závěry ministerstva.

II.

Argumentace účastníků

10. Žalobkyně v žalobě namítá, že správní orgány nesprávně vyložily pojem nepřetržitosti pobytu. Takový výklad je v rozporu se Směrnicí Rady č. 2003/109/ES, o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty a smyslem zákona. Žalobkyni nemůže být kladeno za vinu, že

úmluvou o diplomatických stycích z roku 1961, Vídeňskou úmluvou o konzulárních stycích z roku 1963, Úmluvou z roku 1969 o zvláštních misích nebo Vídeňskou úmluvou o zastoupení států v mezinárodních organizacích univerzálního zaměření z roku 1975.

15. Podle § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců se povolení k trvalému pobytu na žádost vydá cizinci, který ke dni podání žádosti pobývá na území nepřetržitě po dobu nejméně 5 let. Podle odstavce 2 písm. a) do doby pobytu podle odstavce 1 se započítává doba pobytu na území na dlouhodobé vízum a na povolení k dlouhodobému pobytu, není-li dále stanoveno jinak. Podle odstavce 3 písm. f) se do doby pobytu podle odstavce 1 nezapočítává doba pobytu na základě oprávnění k pobytu podle § 47 odst. 4, 6, 8, 9 nebo 10 anebo podle § 60 odst. 4; to neplatí, pokud na základě žádosti zakládající oprávnění k pobytu podle § 47 odst. 4 nebo 6 nebo podle § 60 odst. 4 bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno nebo byla prodloužena jeho platnost nebo byla prodloužena platnost dlouhodobého víza a doba pobytu na území na toto vízum.
16. Podle § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců pokud doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu uplyne před rozhodnutím o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení doby jeho platnosti, ačkoliv žádost byla podána v souladu s podmínkami uvedenými v odstavcích

podat dříve než 120 dnů před uplynutím jeho platnosti (§ 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců). Řízení přitom často trvají déle než 120 dní. Proto právě má zvláštní význam tzv. fikce pobytu dle § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Ta má zajistit oprávněnost pobytu cizince na území, který řádně podal žádost o prodloužení pobytu, do doby než bude řízení o této žádosti skončeno. Na to navazuje právě § 68 odst. 3 písm. f) zákona o pobytu cizinců, který pro účely délky pobytu pro udělení trvalého pobytu umožňuje započítat tuto fikci pobytu. Nicméně činí tak pouze za podmínky, že žádosti o prodloužení bylo následně vyhověno.

21. Toto omezení bylo do zákona o pobytu cizinců zavedeno novelou provedenou zákonem č. 222/2017 Sb. Podle důvodové zprávy k tomuto zákonu z rozhodnutí, kterým se pobyt na území nepovoluje, logicky vyplývá, že fikce platnosti povolení k pobytu zůstává fikcí, na kterou nelze pohlížet jako na „legální pobyt“ podle Směrnice č. č. 2003/109/ES. Tento závěr důvodová zpráva opírá o rozsudek Evropského soudního dvora (dnes Soudního dvora Evropské unie) ze dne 20. září 1990 v případě C-192/89, *S. Z. Sevince v. Staatssecretaris van Justitie*. Účelem této změny bylo, dle důvodové zprávy, zab

25. Z daného vyplývá, že nevyhovění žádosti o prodloužení pobytu za účelem studia nelze přičíst žalobkyni, ale délce řízení před správním orgánem. V dané věci tedy nenastala situace, že by žádosti žalobkyně nebylo vyhověno proto, že nesplňovala podmínky pro vydání povolení, ale proto, že je přestala splňovat až v průběhu nadměrně dlouhého řízení. V době, kdy podala žádost o zaměstnaneckou kartu, které bylo následně vyhověno, tak stále plnila účel pobytu – studium, neboť potvrzení o studiu bylo stále platné.
26. Ve zkratce žalobkyně žádost o prodloužení pobytu za účelem studia podala v řádném termínu a podložila jej platným povolením ke studiu. Ke konci tohoto období, kdy již patrně věděla, že nadále studovat nebude, podala žádost o zaměstnaneckou kartu, které bylo vyhověno. Žalobkyně se tak i zachovala způsobem, který jako možný připouštěla důvodová zpráva. V průběhu déletrvajícího řízení o její žádosti o prodloužení pobytu přestala splňovat účel pobytu a tak podala žádost o jiný druh pobytu. Ve všech fázích přítomnosti žalobkyně na území, byl její pobyt zákonem předvídaný a dovolený. Soud nevidí možnost, jak jinak žalobkyně měla postupovat. Soud tedy dochází k závěru, že v žádném momentu nelze pobyt žalobkyně na území označit za neoprávněný ve smyslu Směrnice č. 2003/109/ES.
27. Tomuto závěru nijak nebrání výklad z rozsudku Soudního dvora EU v případě C-192

30. Podle § 73 odst. 1 správního řádu je v právní moci rozhodnutí, které bylo oznámeno a proti kterému nelze podat odvolání.
31. Podle § 169t odst. 7 písm. c) zákona o pobytu cizinců v případě vydání povolení k dlouhodobému pobytu se vydáním rozhodnutí rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu pro cizince.
32. Podle Výpisu z evidence cizinců s povoleným pobytem na území ČR, který je součástí správního spisu, byla zaměstnanecká karta žalobkyni vydaná s platností od 1. 9. 2016 a doklad byl vydán dne 5. 9. 2016 s platností od 5. 9. 2016. Z daného tedy vyplývá, že rozhodnutí bylo vydáno nejpozději dne 5. 9. 2016. Tento den tedy v souladu s § 73 odst. 1 správního řádu nabylo právní moci. Žalobkyně tedy na území od 8. 9. 2016 nemohla pobývat nelegálně, neboť byla držitelkou zaměstnanecké karty.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

33. Městský soud z výše uvedených důvodů shledal žalobu důvodnou, proto napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního zrušil pro nezákonnost a věc vrátil

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. dubna 2021

JUDr. Karla Č h á b e r o v á v. r.
předsedkyně senátu